

цвъртѣтъ; всѣко съ главѣхъ подъ крыло-то си ся потава и спи. Не чюва вѣкы брънчаніе-то на пчелы-тѣ около трѣвнѣхъ-тѣхъ, свършихъ си дневны-тѣ работы, зимѣ почиватъ въ воцены-тѣ си гнѣзда.

Овце-тѣ лѣжѣтъ на мѣкы-тѣ си кожи, и хѣлмове-тѣ вѣкы не ечѣтъ отъ блѣянія-та имѣ. Прѣстанахъ глѣчки-тѣ и каранца-та на дѣцата по игры-тѣ и смѣщенія-та на челоуѣцы-тѣ отъ тѣтрение-то имѣ тукъ тамѣ. Нощъ-та отрѣдена само да ся почива и спи.

Чюкъ-тъ на мѣдникаря не ся чюва вѣкы да удря върху наковѣхъ-тѣхъ, нито скърцаніе-то на звѣнѣхъ-тѣхъ отъ дърво и дѣско-дѣлеца. — Всичко спи прибрано на мирны-тѣ си лѣгала, и дѣте-то си на майчины-тѣ си гърды или въ люлкѣхъ-тѣхъ. Тъмнина распрѣсната по небо-то, тъмнина отъ горѣ на земѣхъ-тѣхъ. Всѣко око затворено, и всѣка рѣка недвижима. Кой промышлява за челоуѣцы-тѣ кога-то сѣ потѣнали въ сѣнь, кога-то немогѣтъ да ся защищаватъ, кога-то невидѣтъ да ли ги приближава бѣда? — Има око, кое-то не спи; има око, кое-то глѣда въ тъмнинѣхъ-тѣхъ и въ виделинѣхъ-тѣхъ. Кога-то нѣма свѣщникъ, нито нѣкоя звѣзда да ся лѣка по небо-то, това око бодрствува безпрѣстанно по всички домородства на земѣхъ-тѣхъ. — Око-то, кое-то не спи, е Божіе-то око, и рѣка-та на Бога е простряна върху нѣ. да нѣ пази.